

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 200
Castellar del Vallès - 25 desembre 1936

Reducció, Administració i Imprenta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

L'última il·lusió

Mentre el neguit ens empeny entre la febrilitat de les jornades, tenim sempre les arrels arrapades en aquest bloc o massís de l'esperança prometedora de què tot el que no podem resoldre avui, ben segur el demà és qui ens ajudarà a fer factible aquelles il·lusions que una vegada transportades en el terreny de la realitat, hauran de donar fe de què els dies són els que formen els homes.

Més avui la il·lusió falla, ja que han de fracassar tots aquells propòsits no realitzats fins ara; l'any 1936, s'acaba i tot quant no es digui avui, demà serà una il·lusió nova. I ara que amb aquest 1936 hi som a temps encara, què podrem dir-li o esperar-ne abans no es deixi per sempre més? Per la meua part, res més em cal per a ésser feliç, que poder amanyagar dintre el bressol de les fantasies, totes les palpitations i emocions que el cor del nostre poble ha sentit i viscut, i cantant-los-hi una dolça cançó d'amor s'adormin i que el despertar-les et nou dia les besé el sol de la pau fraternal

Ara, amic llegidor, a tu com que et resten moltes hores encara per acomiadar-te d'aquest 1936, pensa i rumia la teua última il·lusió de l'any i si en arribar-hi no la veus acomplerta, no vulguis enterrar-la en el sot del desengany, uns al contrari, fes-la rolar pels espais de la fantasia.

«LA FARGA» DEDICA UN RECORD AL CATALÀ QUE AMB
EL SEU PATRIOTISME, DESPERTÀ A TOT UN POBLE.
FRANCESC MACIÀ I LLUSÀ, ÉS I SERÀ EL SÍMBOL VIVENT.

Una altra interessant conferència

Ahir a la nit, tingué lloc en el local social de la Joventut Socialista, la continuació de la primera conferència, organitzada per l'esmentada entitat i igualment a càrrec del Mestre Nacional, company Annibal Gómez.

Obri l'acte el company Gelis.

El conferenciant recorda els mitjans ofensius que pot oferir l'enemic per mitjà de bombes tòxiques que podríem dir que apart de les bombes explosives, són les que poden produir més víctimes si els ciutadans no estan ben preparats.

Les bombes tòxiques es distingeixen per mitjà de l'olfat i mal gust en el paladar, havent-hi tres símptomes per a conèixe-ho, com són: mal gust de paladar a causa del fum, per l'estil d'aquell que es produeix quan es fuma una cigarreta dolenta; el segon és observant com feien els centinelles francesos durant la gran guerra, tenint un conill d'indies engabiada o un pardal, el qual fa que per mitjà de les evolucions de molta passivitat o contràriament super-activitat desacostumada, i el tercer símptoma es pot conèixer utilitzant

un determinat paper blanc francès a base d'un procediment químic que en virtut de les emancipacions de gasos fa que canviï de color.

Explica diversos procediments de defensa que si bé no n'hi ha cap d'efectivitat total, s'eviten en gran part les causes o sigui buscant un ambient respirable separat del que predomina en el moment de l'atac, el procediment purificant per mitjà de les caretes i el millor és el dels refugis per ésser el més eficaç, però com sigui que en el nostre poble quasi podem dir que no existeixen, perquè els pocs cellers o soterranis no tenen suficients capes superiors per impedir l'atac, el millor és traslladar-se com ja deia l'altre dia als boscos, el qual ens afavoreix també les elevacions del terreny.

Detalladament explica com s'han construït els refugis subterranis, principalment els millors que són els de Londres.

Diu que el cas nostre és el de protegir les obertures de manera que quedin ben aïllades amb l'exterior, el qual pot fer-se

Nota

de la Conselleria de Proveïments

Aquesta Conselleria posa en concieiment de tots els ciutadans, que s'està procedint al repartiment a domicili de les targes de consum familiar, les quals començaran a regir el proper dilluns.

De moment serà obligatòria la presentació de les targes en els respectius establiments per tal de proveir-se de carn de porc, sucre i mongetes.

Si les circumstàncies fan necessari el racionament d'altres comestibles, oportunament es farà públic.

Castellar del Vallès, 25 desembre 1936.

emprant trossos de tela encolada, paper engomat als vidres per evitar la vibració en el cas de bombes explosives de metralla i també tornant a les gasògenes i amb fi de què actuï de filtre, col·locar un matalàs clavat a un pam del bastiment de les portes o balcons.

Teniu present que cada persona necessita un metre quadrat d'extensió per un metre cúbic d'aire i tan solament així s'hi pot permauèixer una hora. Pràcticament ensenya el procediment per a calcular el volum d'aire.

Aconsella que les persones que utilitzin refugis restin inactives per tal d'evitar consum d'oxigen possible.

Dintre els refugis ha d'existir també un servei sanitari adequat per mitjà d'orinals els quals poden cobrir-se amb mantes i per a neutralitzar-se la fetor es tindrà prèviament preparada sosa càustica.

Parla de l'ús dels auto-protectors així com també de la caretes Pirelli, explicant el seu funcionament.

Explica la imprevitació de caretes antigues i anant de ple a la imprevitació de les modernes, pràcticament ho demostra amb una fórmula per mitjà de la qual tothom pot tenir una careta al seu abast.

Acaba la seva instructiva i interessant conferència afirmant que res hi ha de cert sobre el que s'ha dit ho es fa corre respecte la guerra de bacteries.

B. S.

L'oca misteriosa

VII

Orientació definida

Enfocàvem a primeres hores de la tarda la Via Laietana, quan sobtadament ens atura un matrimoni conegut, fill de Castellar ell. Després de les mútues salutacions, ens interroga el marit:

—S'ha trobat ja la propietària de l'Oca?...

—No encara. Precisament ara ens encaminem a molestar al senyor Rodrigo Castelao, per a veure si ens ajuda.

—L'atendrà; n'estic segur.

—Que el coneix a aquest senyor?...

—Sí. No fa molt va instal·lar un «monta-cargas» al domicili de la fàbrica per la qual treballa.

—Ah!... Es casual.

—Fóra de doldre que vostè no sortís amb la seva, ja que tanta molèstia li ha proporcionat l'assumpte.

—També m'hi he distret...

—Ho crec. Però, a la vegada s'hi ha distret també bona part del nostre poble, amb les minúcies descrites, encara que és molt possible que molts hagin posat en dubte l'existència de la «Lola».

—Efectivament. Com també hi ha qui ha fet les seves crítiques, veient-hi segones intencions en els meus escrits i derivacions. Però, què hi farem!... El que escriu per al públic ja hi compta amb els que gallarden de perspicaços.

—De totes maneres, ha desvetllat interès l'anècdota, i pel poble ha estat un esplai de bona mena. Jo recordo que vostè va escriure una vegada «Castellar del Vallès—actiu, industrial i agrícola—a cap poble enveja res»...

—Exacte.

—Doncs, endavant; que vostè ja està, per la seva situació moral, a l'altra banda de les murmuracions, i no ignora que tota actitud generosa equival a una tàcita dignitat.

Somriguérem tots i ens despedírem. No sens fer-nos, per això, mentalment, una sèrie de consideracions respecte a la sinceritat—norma del bon viure—que tothom hauria de tenir a flor de llavis. Poc després, arribàvem al despatx del senyor Castelao.

Aquest, va sortir a rebre'ns seguidament a poc d'haver fet passar la nostra tarja. Ja estava assabentat de l'objecte de la nostra visita. Mister Sholls, li havia telefonat, posant-lo al corrent del nostre cas.

Rodrigo Castelao, un jove tot efusiu i amable, se'ns oferí en tot i per tot.

Reportàrem tots els detalls curiosos que li interessaven; però, concretant, la

seva missió circumscribia a averiguar si entre la colònia xilena existia la Segismunda, signatària de la carta.

Ja en el terreny de les averiguacions i acceptant tota mena de suggerències que poguessin facilitar la tasca final, ens digué des del primer moment que el nom del membre de la carta, o sigui el nom d'Uspallata, era, efectivament, el nom d'una població rural de l'estat xilè i que fins hi havia sojornat una bona temporada feia anys.

Uspallata, fèrtila població de planícia vasta, ens digué, és rica en plantacions cotoneres, a més de nombroses granjes i hisendes de remarcable importància. La rodegen les estribacions dels serrats de la Desolacion, prop del llac nomenat de las Vacas, inici dels molts i esplèndids panorames que divinitzen, amb sorprenents curves geològiques, tota la cordillera dels Andes famosos.

Tot aquest terreny, igualment com Santiago de Xile, capital, fou conquistat en 1540 pel seu fundador efectiu, el capità extremeny Pere de Valdívia, la valentia del qual féu sotmetre al indis «mapuches» que poblaven llavors tot el territori.

Avui Uspallata, és una població que gosa de totes les simpaties dels xilens, havent estat ja des de bastants anys, lloc escollit per a residència de moltes famílies acomodades, especialment per als que destinen grans dimensions al cultiu del cotó.

Naturalment, que amb tals manifestacions, ens sentírem animats i per demés satisfets. El membre de la carta de Segismunda, tenia ja una explicació.

Això, no obstant, no constituïa cap documental definitiu per al nostre objecte.

Convinguérem en deixar-li la carta de referència, encomanant als seus bons oficis, l'averiguació de si la signanta al·ludida es trobava actualment a la nostra ciutat. Es clar que amb tant poca documentació, no quedava gaire expedit el seu comès. Però, hi havia per damunt de tot el seu bon desig i l'afany de correspondre a l'amistat existent entre Mister Sholls i ell, l'efusió de la qual també ens en feia participants.

La resta de la consulta, havia d'ésser necessàriament al Consulat de Xile, on ens digué que es dirigiria el dia següent. Era precís averiguar si entre la colònia xilena, es trobava actualment alguna família oriunda d'Uspallata, i a on residia, cas de trobar-se entre nosaltres.

Per a Rodrigo Castelao, la tasca no era de molta importància. Es sentia atret per l'assumpte de l'Oca, i prenia el cas com a cosa pròpia. L'intrigava l'aventura, i comprenia la nostra impaciència, ja que les incidències relatades, ultra la periodicitat acompanyada literàriament, li bastaven per a sumar el seu ajut a la concreció final de la història.

Era d'esperar que l'entrevista efectuada a Rodrigo Castelao, no resultaria infructuosa. Ens sentíem assistits moral i materialment.

Poc podia pensar-se Segismunda que tingués tants adalits i curiosos!...

J. VIVES I BORRELL

Servei de campanya

Missió de la Infanteria

La Infanteria és l'única arma completa, ja que pot lluitar en tots els terrenys coordinant els seus elements principals: el moviment i el foc, durant el dia i durant la nit.

La Infanteria és l'arma principal; les demés armes actuen com a auxiliars, ajudant-la tant en l'ofensiva com a la defensiva i té una missió essencial a complir. Aquesta missió consisteix:

Primer: En conquerir el terreny, sigui amb els seus propis mitjans o bé amb l'ajut de les altres armes auxiliars: Artilleria, Cavalleria, Aviació, etc., etc.

Segon: En expulsar l'enemic de les posicions que ocupi, capturar-lo, perseguir-lo i desorganitzar-lo.

Tercer: En conservar el terreny apropiat.

En el cas que la Infanteria tingui de lluitar contra una posició ja fortificada i preparada amb temps, haurà de comptar amb l'ajuda d'Armes auxiliars:

a) *La Infanteria no disposa de tancs.* En aquest cas l'atac ha d'ésser preparat per l'Artilleria pròpia, la qual efectuarà els focs de cortina progressius constituïts per tirs de varies peces d'Artilleria que formen amb llurs projectils una línia d'impactes que avança davant la Infanteria amb la mateixa velocitat que aquesta (uns 100 metres cada 3 minuts). També aquest atac és ajudat per les seccions de Metralladores i Morters que executen

un toc d'identiques característiques que l'artilleria.

b) *La Infanteria disposa de tancs.* Pot llençar-se al combat després d'una curta preparació d'Artilleria o bé sense dita preparació, sempre que l'Artilleria ajudi, durant el combat amb foc de *perturbació*.

Si es tracta d'un combat de *reconeixement* o de l'atac a una posició fortificada sense continuïtat, la Infanteria pot llençar-se a l'atac, malgrat no disposar de l'ajut dels tancs i de l'Artilleria, ja que la Infanteria que sap *maniobrar* (amb aquesta paraula expresseu el màxim d'elasticitat i flexibilitat que pot tenir un conjunt de milicians ben disciplinats) posseeix una potència ofensiva que pot seguir el seu avanç fins a gran profunditat dins el terreny enemic.

Com la Infanteria és l'Arma que es desgasta més ràpidament, se li han d'evitar fatigues inútils i tractar de disminuir llurs pèrdues; per tal d'aconseguir-ho s'emplearan els mitjans següents:

Primer: Progressar en formacions molt diluïdes sense perdre (i això és molt important) la unió ni la direcció.

Segon: Ajudar el seu avanç amb focs potents i precisos. Superioritat de foc sobre l'enemic, utilitzant unes fraccions el foc de *perturbació* i altres el foc precís o sigui el *tir a matar*.

Tercer: Aprofitar el terreny i utilitzar la pala, el sac terrer i la protecció anti-gas (careta).

JOAN TEIXIDÓ TORRENTS

(Acabarà en el pròxim número)

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Pro Hospitals de Sang

Es senzillament encoratjadora la manera admirable amb què el poble de Castellar, ve recolzant la intensa campanya que portem a cap pro Hospitals de Sang i que culminarà diumenge en el grandios festival que tindrà lloc al Saló Municipal d'Espectacles, per al que comptem amb les cooperacions—que són garantia d'èxit—de l'Esbart Teatral i l'Orquestrina Lalletan's Jazz, d'aquesta població i les seccions artístiques del Círcol Republicà Federal i societat coral «Gelats», de Sabadell.

No cal dir que amb tots aquests valuosos elements, s'ha pogut confeccionar un esplèndid programa literari-musical que esperem atraurà diumenge al saló popular castellarenc, a tot el poble sensible amic de l'art, de la literatura i de la música i que, a més, sent, viu i ajuda les necessitats del pròxim en aquests moments històrics.

LLISTA OBERTA

	PESETES
Suma anterior	1071'75
Socialització Forners	61
Jaume Puig	5
R. G.	10
Ignasi Valls	4
J. T.	5
Marià Ventura	2
X. X.	5
Carles Pobla	2'50
Paulí Hernández	1
Francesc Matheu	5
Emília Oliveras	5
Filla Joan Santpere	5
Ignasi Mariano	2
Delfí Carol	10
Antoni Castellet	5
Pere Altayó	15
R. R.	2
Ermengol Valls	3
Sindicat C. N. T.	100

Josep Homet	2
X. X.	2
Joan Brossa	5
Círcol Republicà Autonomista	50
Fidel Guasch	5
Josep Valls	10
Josep Rovira	5
A. C.	10
	1408'25

(Acabarà en el pròxim número)

Objectes rebuts a darrera hora:

Jaume Puig: Un plat niquelat.
Jaume Homet: Un llum per a tauleta.
Pau Umbert: Una participació de 2, pesetes al número 32.129.

Nota: Els posseïdors de números que hagin sortit premiats en el sorteig que es farà abans de la festa, podran passar a recollir els premis al carrer Major, 21, a partir del dilluns, dia 28.

FOLKLORE

Arbres Monumentals i Llegendaris del Vallès

CAPÍTOL II

Noms populars, supersticions, creences, costums, etc., etc., que hi ha en el Vallès referent als arbres.

Havent descrit els principals arbres monumentals de la comarca Vallesana, (Capítol I) ara, dintre d'aquesta mateixa rama, així podem dir-ho, esmentaré costums, supersticions, creences i noms populars aplicats en els arbres de diferents indrets de la comarca, a la vegada, alguns d'ells ja coneguts. Els que inclouré en aquest Capítol, són tots els que tinc fins ara recollits i els presento reunits ben convençut de què encara hi ha molt que fer per a completar-los.

L'Arbre de Maig

Primer faré esment de l'antic costum que tenien els fadrins de plantar un pi guarnit a la plaça del poble el dia de Pasqua, o també el de plantar algun rebret al mig de la plaça, com a veritable arbre de Maig; per venir a justificar més aquest costum, em plau posar a continuació una petita nota que vaig trobar a l'Arxiu parroquial de Santa Perpètua de Moguda, (Vallès) tot fullejant el «Manual del Doctor Lluquant» 1619-1651, que diu així: «A 21 de Desembre 1648 feu aportar y plantar en la plassa de Sta Perpetua un hom pera que servis de Maig - y no haguessen de plantar-ni cada any. jo Dr. Macia Lluquant prev. - Rector de dita parroquia. Utí virat et crescat, et sit in perpétuam

rei memoria Amen». (Que visqui i creixi en perpètua memòria, vertaderament així sia).

En un altre paràgraf, esmenta: «Lo dit hom i un altre que n'hi he fet plantar despres no han volgut viure».

El Lledoner

També en el susdit «Manual», hom trobà que en 5 de desembre de 1646, es plantà un lledoner a dita plaça. Com era de costum en molts pobles de plantar-hi un lledoner (*Celtis Australis*). Alguns encara el tenen avui dia a davant o prop de l'església. Els botànics ens diuen que aquest arbre viu qui sap els anys; no és d'estranyar que els veiem al davant de les esglésies antigues o bé en els pobles en la part més vella o sigui en una era, plaça, etc.

A l'ombra del lledoner, els vilatans s'hi acostumaven a ajuntar-s'hi i allà descapellaven llurs enraonies i «Els Consells» que es feien en les cases rectorals a voltes també s'hi celebraven.

Havien anat a triar aquella època un arbre que els fos útil en tot temps de l'any. Així tenien a l'hivern que pel fred que fa i que s'acostuma estar-se al sol, no tenien necessitat d'anar a un altre lloc, car a sota el lledoner també hi tocava, perquè es trobava sense fulles que havien anat caient en els jorns tardorals, com així mateix a l'estiu que s'omple de fulles i priva de tocar-hi el sol en aquesta estació de l'any.

També diuen que el lledoner el plantaven prop de l'església com a símbol de la seva perpetuïtat, per tractar-se d'un arbre com hem dit, que viu molts anys.

El xiprer

El xiprer, ens representa el símbol

del repòs, ja que el plantaven al costat de les esglésies que tenien el cementiri a llurs parets, lloc del repòs etern.

En les masies on hi havia un xiprer, ens diuen que hi era com a senyal de que donaven acolliment als pobres.

L'alzina balladora

La trobem en el camí de Castellar del Vallès a Sant Sebastià de Montmajor o a Sant Llorenç Savall, en aquell revolt de l'alterosa carena anomenada «cadena de Cadafalch». (1) Aquesta alzina substitueix una altra qual devia morir, que estava al peu mateix del camí; i avui dia aquest resta un xic més apartat, si bé el nom és aplicat en una altra d'aquell mateix paratge.

Així és anomenat aquest lloc, pel costum que tenen els castellarencs, — en venir de l'Aplec de Sant Sebastià de Montmajor — de berenar-hi i després *les gralles* toquen i es balla; presentant una nota ben típica dintre el marc de la naturalesa, per l'encís de l'alegria i de la bellesa del paisatge.

Una superstició en els roures

Aquesta superstició prou coneguda, té la particularitat de curar el mal de trencadura en les criatures per mitjà d'un roure; és practicada a mitja nit en una de les vigílies de Sant Joan o Sant Pere. Es va en un lloc on hi hagin roures i el que aparenta més jove l'esberlen, esperen les dotze de la nit i així que toca la primera batallada obren el roure, procurant de que no s'esqueixi ni per la banda del tronc ni per la del brancatge i que hi puguin passar perfectament la criatura malalta. Els que ho practiquen tenen d'ésser dues persones que duguin els noms de Joan i Pere, i es traspassen la criatura tres vegades, dient-se de l'un a l'altre.

EL JOAN: Teniu, Pere;

aquí us dono una criatura trencada.

EL PERE: Teniu, Joan;

aquí us he la torno curada.

Acabada aquesta operació deien tres Pare-Nostres i lligaven amb la roba de la criatura trencada l'arbre, per tal de que es tornés establir la sava. Al cap d'alguns dies després, s'anava a visitar l'arbre altra vegada i diuen que si el roure mort, el trencat no es cura i si l'arbre viu, la trencadura desapareix.

(Continuarà)

FRANCESC GOSALBES I CASTAÑE

(1) CADAFALCH. — Nom d'una masia que es troba prop del camí antic de Castellar del Vallès a Sant Llorenç Savall.

—MODISTA I PROFESSORA DE «CORTE». Li plau oferir-se al públic per tot el ram de modisteria i l'ensenyament del «corte» Sistema Martí.

FRANCESCA BRUGUERA

Torras, 10

NOTICIARI

EL MITING D'AVUI A LA NIT

Avui, a les 9 de la nit i a la Sala Municipal d'Espectacles tindrà un Grandiós Miting, organitzat per la Secció de Propaganda de les Joventuts Llibertàries d'aquesta població, presentant-hi part els companys R. Calopa, E. Ricetti, E. Climent i P. Abril.

L'ALLISTAMENT

Ens enterem que per la Secretaria del Consell Municipal, s'estan efectuant els treballs preliminars com tots els anys en aquesta època, per l'allistament dels minyons del proper any, el qual comprèn tots aquells individus nascuts l'any 1916 o sigui els que per tot l'any 1937 compleixen els 21 anys d'edat.

Advertim als qui són naturals d'altres poblacions, però que tenen fixada llur residència en aquesta, l'obligació que tenen de presentar-se a la Secretaria del Municipi per la inscripció llur, aportant el corresponent certificat de naixement com més prompte millor amb el fi de facilitar la tasca de l'allistament.

Ço que fem públic per a coneixement de tots aquells interessats.

LES TARGES DE RACIONAMENT

Actualment s'estan repartint les targetes familiars de racionament imposades amb molt d'encert per la Conselleria de Proveïments local, el qual farà potser arribar a acabar-se aquestes cues que cada dia veiem pels establiments i a la vegada al racionament sigui proporcional.

Començaran a regir des del proper dilluns.

FORMACIO D'UNA MUTUA D'OBREERS

El passat dimecres al vespre, convocada pel Comitè d'empresa de les Fàbriques Vda. de Josep Tolrà, S. A., va tenir lloc una reunió de treballadors de les susdites fàbriques en el Saló Municipal d'Espectacles, per tal de portar a cap la formació d'una Mútua dintre la fàbrica per tal de que hi poguessin ingressar tots els treballadors d'ambdós sexes.

Presidí l'acte el Comitè de Fàbrica, el qual per mitjà del seu President i Director company Roca, aquies obrí la reunió manifestant als reunits el projecte que se'ls havia suggerit d'establir una mútua que majorment defensi la setmanada als obrers en cas de malaltia.

Seguidament pel company Marian Ventura, fou llegit el projecte de Reglament el qual fou aprovat per unanimitat.

Foren també elegits una Comissió Inspectora formada per tres obrers i dues obreres.

L'ingrés a la Mútua serà lliure i la quota a satisfer serà la d'una pesseta ca-

da setmana la qual ja els serà descomptada del salari setmanal que percebeixin els treballador. En cas d'enfermetat percebran la quantitat de 50 pessetes durant els 10 primers dies i els restants a raó de 70 pessetes setmanals durant un any. No obstant si pel metge s'acredita que l'enfermetat encara perdura, sempre que no sigui un cas d'invalidesa podrà ésser prorrogat l'esmentat subsidi fins el màxim de sis mesos més, passant llavors a la invalidesa en quin cas ja es decidirà el subsidi a percebre.

Les dones perceberan una setmanada de 25 pessetes si abandonen el treball per un màxim de cinc setmanes abans del part o un mínim de tres, a lliure elecció. Si durant el termini de tres anys després de l'infantament, que tenen per a reemprendre el treball i continuen abonant la quota setmanal, si contreen una enfermetat igualment els serà abonat el subsidi perquè de fet continuen éssent obreres de la fàbrica.

En el cas de defunció de qualsevol associat, serà abonada la quantitat de 100 pessetes.

Cada any es farà la liquidació i tant si de la mateixa hi ha dèficit com superàvit, serà extret o ingressarà en el capital de la fàbrica.

Després d'algunes consideracions i aclaracions que demanaren alguns individus, s'aixecà l'acte.

Sincerament trobem encertadíssima la constitució d'aquesta Mútua per les grans avantatges que la mateixa reportarà a tots els obrers que hi pertanyin i esperem que no quedarà ni un obrer que no li interessi inscriure-s'hi.

Temperatura d'avui a les 5 de la tarda: 2 graus - Vent fred del nord.

BATERIA DE CIUNA

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 27 - A LA 1'40

Desplaçament a RIPOLLET per a jugar la revenja de l'encontre del passat diumenge.

Piñot

Serra Vives

Busqueta Montserrat Albert

Torrents H. Rius Camprubí Homet Oliveras

Suplent: Morlan

Preu únic: 2'50 ptes.

Calendaris 1937

RIBERA, impressor - Puig de la Creu, 3